

За чуждитѣ за доброто, строшиха ми реброто.

За чуждо добро отиде моето ребро.

За чуждото изгуби своето.

За шейсет пари кокошка, за три гроша алдамач.

За шест мѣсеца като си непродадѣ пушката, той ще удържи. — За ерген кога са ожени.

Защо бабата дѣто ти е отрѣзала пѣп-а, не ти е отрѣзала главата?

Защо? — За чисто брашно.

Защо? — Защото да питаш ти, пѣк аз да ти не кажѣ.

Защо ми сѣ желтици, ако ще ми врат-а сѣжсат.

Защо ми е злат лиен, ако щѣ плюж крѣв в' него.

Защо го храниж като не му чуиж гласѣт. — Тѣй казват нѣкои кога прѣднѣт.

Защо да го жалѣж, нѣмá го е майна ми родила?

Защо да го жалѣж, нѣмá ми е женин брат?

Защо да слушам хората кога и аз имам ум.

Защо да ѣм попарник, дордѣ ми е зелник.

Защо да ѣм сврака, кога имам кокошка.

Защо дойде? За хума ли? (Да та хумѣж ли?).

Защо дойде Иване? — А че дойдох.

Защо знае дявол-а по много? — Защото е по-стар.

Защо ли не си налягаш парцалитѣ.

Защо ми си на воля, 'га те нѣмам в' неволя. — Тѣй казват женитѣ на мжжѣто си кога послѣднитѣ немарят за домашнитѣ нужди.

Защо ми си, кога за зло ми си.

Защо му е брадата, 'га го нѣма в' главата.

Защо носиш тоз кучи' крак? — За зор. — Ам'чи от туй по голѣм зор има ли? — Виж: Защо ти е пушката...

Зáщо, пѣ-що, свърши тая работа.

Защо са бъркаш там дѣто не ти е работа.

Защо си го зел? — Незнаях че е твое. — А не знаеше ли че не е твое?

Защо си са допилѣл, нѣмаш ли нѣйдѣ мѣсто дѣ да са свреш?

Защо сѣска той на светого Вълча?